

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 22657
Tarih : 25.11.2022

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de kadınlar iktidarın kadın, LGBT+ düşmanı politikaları ve cinsiyetçi bakış açısının bir sonucu olarak artan kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri ile 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü’nü karşılamaktadır.

Kadın cinayetleri başta olmak üzere kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi, toplumsal cinsiyet eşitlikçi politikaların uygulanması, kadına yönelik şiddet konusunda sistematik bir veri tabanının oluşturulması, suçların kovuşturulması, suçluların cezalandırılması, kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların hayata geçirilmesi, şiddet mağduru kadınlara gerekli desteklerin sağlanması, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınarak sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi ve çalışma yaşamının en önemli sorunlarından biri olan şiddet ve tacizin önlenmesine yönelik olarak Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) 21 Haziran 2019 tarihinde uluslararası standartları içeren ve şiddet ve tacize odaklanan ilk uluslararası sözleşme niteliği taşıyan 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesini hızla onaylayarak etkin bir biçimde uygulanması amacıyla Anayasa’nın 98. ve İç Tüzüğü’nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Serpil KEMALBAY PEKGÖZEGÜ
İzmir Milletvekili

ÖZET GEREKÇE

OECD ülkeleri içinde kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri sıralamasında birinci durumda olan, Dünya Ekonomik Forumu'nun 2022 Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Raporu'nda Türkiye 146 ülke arasında 124'üncü sırada yer alan Türkiye'de kadına yönelik şiddet en önemli insan hakkı ihlallerinden ve ayrımcılıklarından biri olarak varlığını sürdürmeye devam etmektedir. İstanbul Sözleşmesi'nden çıkma kararının da verdiği cesaretle kadınlara, LGBT+'lara yönelik ayrımcılık, şiddet ve cinsel suçlar artmaktadır. Türkiye'de uygulanan cinsiyetçi, eril, politikalar ile erkek adaletin baskın olması, kadın düşmanı söylemler, kadının yaşamını korumak yerine hiçe sayan uygulamalar kadına yönelik şiddete ve kadın cinayetlerine zemin hazırlarken, kadına karşı işlenen suçların üzerine etkili şekilde gidilmemesi, kadına yönelik şiddet, cinsel taciz ve cinsel saldırı dosyalarında etkin bir soruşturma yürütülmemesi, yargının yasalara riayetini ortadan kaldıran, cezasızlık politikaları ile erkek faillerin cesaretlendirilmesine devam edilmektedir.

BİANET'in kadına yönelik şiddete dair sunduğu verilerinde; 1 Ocak 2022- 23 Kasım 2022 dönemindeki 326 günde en az 296 kadının öldürüldüğü, en az 715 kadına şiddet uygulandığı ve aynı tarih aralığında 169 kadının ölümünün ise basına "şüpheli "olarak yansıdığı yer almaktadır.

Özellikle ekonomik kriz ve yoksulluk durumlarının, bağımlı kılınan kadınlar için çok zor yaşam koşullarına yol açtığı, ekonomik açıdan bağımsız olmayan ve herhangi bir sosyal destek sağlanmayan milyonlarca kadının ekonomik kriz ve yoksulluk koşullarında her türlü şiddet riski altında olduğu bilinmelidir. Ayrıca kadınlar sosyal güvenceleri olmadığında yaşadıkları şiddet durumlarından dolayı ortaya çıkan her türlü sağlık sorunlarında da sağlığa erişememektedirler. WIEGO "Şiddet ve Kayıt dışı Çalışma" adlı bildirisinde, ev eksenli üretimde çalışan kadınların çalıştığı firmalarla ara buluculuk yapan kişilerin kadınlara ödeme yapmaması sonucunda maruz kaldığı ekonomik şiddetin yanı sıra ücretini alamayan kadınların bir de hane halkından erkeklerin fiziksel şiddetine uğradığını belirtiyor. Şiddetin önüne geçmek, kadınların yaşam hakkını güvence altına almak devletin sorumluluğundadır. Bu ülkedeki her kadının talebi güvenli yaşamak, hayatını sürdürebilmek. Kadınlar yaşamak istiyorlar ve "Erkek adalet değil, gerçek adalet" diyerek istismara maruz kalmanın engellenmesi, cinsel saldırıların önüne geçilmesi, çocuk yaşta evlilik adı altında çocuk istismarının ya da pek çok kadın üzerindeki yaşlı, çocuk, hasta bakımı gibi iş yüklerinin kaldırılması, LGBTİ+ ların üzerindeki şiddet, cinayet, nefret suçlarının bir an önce ortadan kalkması, bununla ilgili yaptırım olan yasaların

hayata geçirilmesi ve bunun devlet güvencesi altında daha sağlıklı ortamlarda sağlandığı koşulların yaratılması talepleri ile her yerde yaşamın her alanında karşılaştıkları sömürüye, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine, ev içi ve toplumsal şiddete, ayrımcılığa karşı çıkarak, dayanışma ve mücadele ruhuyla kadınlara yönelik şiddetin önlenmesi için mücadele çağrısı yapmakta, valiliklerce birey ve yurttaşların temel hak ve özgürlüklerinin kullanımını ihlal eden yasak kararlarına rağmen sokaklarda kolluk kuvvetlerince uygulanan şiddete rağmen ilgili kurum ve kuruluşlara görevlerini hatırlatmaktadırlar.

Sonuç olarak; kadın cinayetleri başta olmak üzere kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi, toplumsal cinsiyet eşitlikçi politikaların uygulanması, kadına yönelik şiddet konusunda sistematik bir veri tabanının oluşturulması, suçların kovuşturulması, suçluların cezalandırılması, kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların hayata geçirilmesi, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınarak sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi ve çalışma yaşamının en önemli sorunlarından biri olan şiddet ve tacizin önlenmesine yönelik olarak ILO 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesini hızla onaylayarak etkin bir biçimde uygulanması noktasında bir araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

GENEL GEREKÇE

OECD ülkeleri içinde kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri sıralamasında birinci durumda olan, Dünya Ekonomik Forumu'nun 2022 Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Raporu'nda Türkiye 146 ülke arasında 124'üncü sırada yer alan Türkiye'de kadına yönelik şiddet en önemli insan hakkı ihlallerinden ve ayrımcılıklarından biri olarak varlığını sürdürmeye devam etmektedir. İstanbul Sözleşmesi'nden çıkma kararının da verdiği cesaretle kadınlara, LGBT+'lara yönelik ayrımcılık, şiddet ve cinsel suçlar artmaktadır. Türkiye'de uygulanan cinsiyetçi, eril, politikalar ile erkek adaletin baskın olması, kadın düşmanı söylemler, kadının yaşamını korumak yerine hiçe sayan uygulamalar kadına yönelik şiddete ve kadın cinayetlerine zemin hazırlarken, kadına karşı işlenen suçların üzerine etkili şekilde gidilmemesi, kadına yönelik şiddet, cinsel taciz ve cinsel saldırı dosyalarında etkin bir soruşturma yürütülmemesi, yargının yasalara riayetini ortadan kaldıran, cezasızlık politikaları ile erkek faillerin cesaretlendirilmesine devam edilmektedir.

BİANET'in kadına yönelik şiddete dair sunduğu verilerinde; 1 Ocak 2022- 23 Kasım 2022 dönemindeki 326 günde en az 296 kadının öldürüldüğü, en az 715 kadına şiddet uygulandığı ve aynı tarih aralığında 169 kadının ölümünün ise basına "şüpheli "olarak yansıdığı yer almaktadır.

Türkiye'de tek adam-tek parti rejimi, kadınların kazandıkları birçok hakka yönelik gasp girişimleri, İstanbul Sözleşmesi'nin uygulamaya geçirilmeden fesih edilmesi, kadınların yaşam hakkını koruyan mevzuatın yetersizliği veya var olan mevzuatın uygulamaya yansıtılmaması ve kadınlar için başvuru ve korunma mekanizmalarının işletilmemesi her yıl yüzlerce kadının şiddete maruz kalmasına yol açmaktadır.

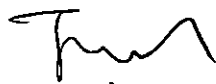
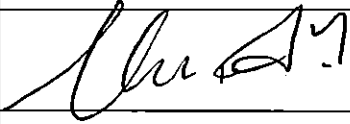
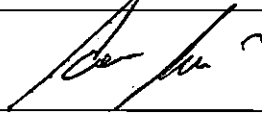
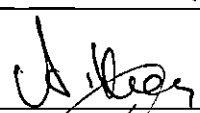
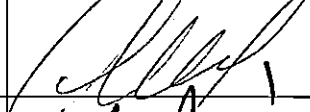
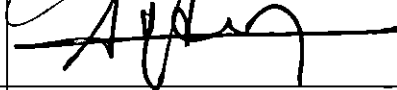
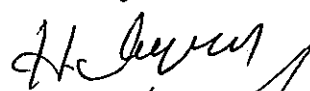
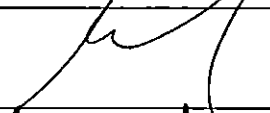
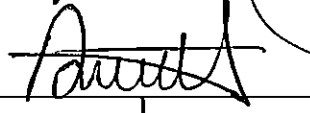
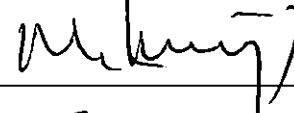
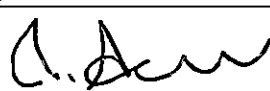
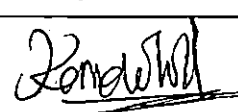
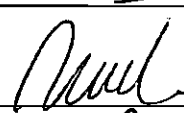
Özellikle ekonomik kriz ve yoksulluk durumlarının, bağımlı kılınan kadınlar için çok zor yaşam koşullarına yol açtığı, ekonomik açıdan bağımsız olmayan ve herhangi bir sosyal destek sağlanmayan milyonlarca kadının ekonomik kriz ve yoksulluk koşullarında her türlü şiddet riski altında olduğu bilinmelidir. Ayrıca kadınlar sosyal güvenceleri olmadığında yaşadıkları şiddet durumlarından dolayı ortaya çıkan her türlü sağlık sorunlarında da sağlığa erişememektedirler. WIEGO "Şiddet ve Kayıt dışı Çalışma" adlı bildirisinde, ev eksenli üretimde çalışan kadınların çalıştığı firmalarla ara buluculuk yapan kişilerin kadınlara ödeme yapmaması sonucunda maruz kaldığı ekonomik şiddetin yanı sıra ücretini alamayan kadınların bir de hane halkından erkeklerin fiziksel şiddetine uğradığını belirtiyor. Uluslararası Ev İşçileri Federasyonu (IDWF) ise ev işçileri için işyeri denen yerin işverenin kamuya kapalı, izole, özel mülkü olmasından kaynaklı şiddetin biçimlerinin çeşitlendiğine dikkat çekmektedir. Ev işçileri, zorla

borçlandırılmış çalışma, tecavüz ve cinayet gibi şiddetin en uç örneklerini yaşarken göçmen bir ev işçisi olmak bu durumu daha da katmerleştirmektedir.

Öte yandan, insani çalışma koşullarında çalışmak istediklerini belirten, sendikal haklarını kullanan kadın işçiler işveren tarafından işten atılmaya devam etmektedir. Nitekim, Koç Üniversitesi Hastanesinde taşeron işçi olarak çalışan hasta bakıcı kadınlar mobbinge, tacize, taşeron firma yöneticilerinin cinsiyetçi küfür ve hakaretlerine maruz kaldıklarını, iş yüklerinin sürekli arttığını, asgari ücretle günde 12 saat haftada 70 saatin üzerinde kölelik koşullarında çalıştırıldıklarını, bunun üzerine hem kadro hem de çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebiyle sendikalaştıklarında ise hastanenin yeni ihalesini alan Euroserve firması tarafından işten atıldıklarını halen devam eden eylemleri ile kamuoyu ile paylaşmışlardır.

Şiddetin önüne geçmek, kadınların yaşam hakkını güvence altına almak devletin sorumluluğundadır. Bu ülkedeki her kadının talebi güvenli yaşamak, hayatını sürdürebilmek. Kadınlar yaşamak istiyorlar ve “Erkek adalet değil, gerçek adalet” diyerek istismara maruz kalmanın engellenmesi, cinsel saldırıların önüne geçilmesi, çocuk yaşta evlilik adı altında çocuk istismarının ya da pek çok kadın üzerindeki yaşlı, çocuk, hasta bakımı gibi iş yüklerinin kaldırılması, LGBTİ+ ların üzerindeki şiddet, cinayet, nefret suçlarının bir an önce ortadan kalkması, bununla ilgili yaptırım olan yasaların hayata geçirilmesi ve bunun devlet güvencesi altında daha sağlıklı ortamlarda sağlandığı koşulların yaratılması talepleri ile her yerde yaşamın her alanında karşılaştıkları sömürüye, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine, ev içi ve toplumsal şiddete, ayrımcılığa karşı çıkarak, dayanışma ve mücadele ruhuyla kadınlara yönelik şiddetin önlenmesi için mücadele çağrısı yapmakta, valiliklerce birey ve yurttaşların temel hak ve özgürlüklerinin kullanımını ihlal eden yasak kararlarına rağmen sokaklarda kolluk kuvvetlerince uygulanan şiddete rağmen ilgili kurum ve kuruluşlara görevlerini hatırlatmaktadırlar.

Sonuç olarak; kadın cinayetleri başta olmak üzere kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi, toplumsal cinsiyet eşitlikçi politikaların uygulanması, kadına yönelik şiddet konusunda sistematik bir veri tabanının oluşturulması, suçların kovuşturulması, suçluların cezalandırılması, kadına karşı şiddet ile mücadele alanında bütüncül, eş güdümlü ve etkili işbirliği içeren politikaların hayata geçirilmesi, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınarak sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi ve çalışma yaşamının en önemli sorunlarından biri olan şiddet ve tacizin önlenmesine yönelik olarak ILO 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesini hızla onaylayarak etkin bir biçimde uygulanması noktasında bir araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

1	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
2	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
4	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	
5	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	
6	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	
7	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
8	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	
9	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
10	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
11	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	
12	MURAT SARISAÇ	VAN	
13	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
14	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
15	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
16	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
17	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
18	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	
19	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	